ADATOK A DEBRECENI EGYETEM TEK BOTANIKUS KERTJÉNEK ROVARVILÁGÁHOZ. Hólyaghúzó bogarakhoz tartozó (*Meloidae*) pirosvállú méhbogár (*Sitaris muralis*) egy példányát láttam a csillagvizsgáló melletti területen a földön napozva 2012. július 5-én. Ez a faj néhány éve terjedőben van Európa szerte legfeltűnőbben. Németország és Csehország területén, ahol korábban sohasem észlelt példányai kerültek elő a vizsgált tájakon. Debrecenben nincs adat az előfordulásáról, több régebbi gyűjteményben sem szerepel bizonyító példánya. Ennek az alig egy centimétert meghaladó, fekete és sárga színezetű bogárnak a válla valóban, ahogy a neve is mutatja sárgásvöröses, szárnyfedője pedig a varrattövétől szétálló, a potroh irányában elkeskenyedő. Parazitaként él a bundásméhek (*Anthophora sp.*) fészkében, maga az imágó néhány hétig él. Dél-európai faj, meleg és napfénykedvelő, a természetben löszfalak és nagyobb épületek napfényes falrészei mentén fordul elő, ahol a vadméheknek alkalmas élőhely áll rendelkezésre. A másik szintén ezen a területen észlelt faj a kis torzcsápú bogár (*Cerocoma schaefferi*), ez főleg a nyíltabb pusztai területeken él, aktív virághlátogatóként főleg ernyősöket kedveli. Hortobágy egyes területein nagyobb egyedszámban található. Nagyerdő területén ritka és csak szórványosan fordul elő, mivel ez a faj nyíltabb, pusztai területeket preferálja. Mindkét faj eddig a Botanikus Kert területéről nem volt észlelhető. Megfigyelésükkel gazdagodott a Nagyerdő rovarfaunája és egyben jelzi a melegkedvelő fajok lassú de, biztos térhódítását térségünkben.

Szabó Sándor

KÉKPETTYES LÁBATLANGYÍK (ANGUIS COLCHICA) ELŐFORDULÁSA MARGITTÁN (MARGHITA, BIHAR MEGYE, ROMÁNIA)2014. május 28.-án egy közösségi oldalon, az egyik ismerősöm egy „kígyóról" készült fotót tett közzé határozásra. A képen szereplő hüllő egyértelműen kékpettyes lábatlangyík (*Anguis colchica*). A kuszmát egy margittai kertes házban találták, tudomásom szerint eddig nem volt adat a faj előfordulásáról a környéken.

Kovács Zoltán

RÉZSIKLÓ (CORONELLA AUSTRIACA) MEGKERÜLÉSI ADATAINAK BŐVÍTÉSE. 2013. szeptember 02-án napsütéses időben sétálgatva sikerült megfigyelni egy fiatal rézsiklót a Martinkai-legelőn (Hajdúsámson), nem messze attól a helytől, ahol egy kisebb ürgepopuláció is él. Az egyed egy talajba vájt mélyedésben húzódott meg. Korábbi megkerülési adatairól a Calandrella előző számában olvashatunk (VESZELINOV 2013.)

Király Anna

Fiatal rézsikló a Martinkai legelőn (Fotó: Fodor András)

NYÍLFARKÚ RÉCE (ANAS ACUTA) MEGFIGYELÉSE A DEBRECENI ERDŐSPUSZTÁN. 2014. március 15-én a Magyar Madártani Egyesület Hajdú-Bihari Csoportjának szervezésében részt vettünk egy kora tavaszi sétán, melynek célja a Fancsika I. tározóján előforduló madarak megfigyelése volt. A túra közben sikerült felfedezni a részlegesen vonuló nyílfarkú réce két példányát, melyek nyugodtan úszkáltak kanalas récék (*Anas clypeata*) és tőkés récék (*Anas platyrhynchos*) társaságában.

Király Anna

Nyílfarkú récék (*Anas acuta*) a Fancsika I. tározón (fotó: Király Anna)
)

JAPÁN FÜRJ (*COTURNIX JAPONICA*) ÓRIÁSTOJÁSA. A Távol-Keleten honos faj nálunk mint solymászok által tenyésztett madár található meg. Tojásának színe, mintázata és méretei teljes mértékben megegyeznek a nálunk vadon élő fürjével (Schönwetter, M. 1961. Handbuch der Oologie, 5.: 276.), így 75, valamint általam mért 30, azaz összesen 105 példány átalagos hossza és szélessége 32,6x29,4 mm. Egy debreceni tenyészetből származó tojás hasonló paraméterei viszont 40,5x31,2 mm-nek adódtak, azaz egy óriástojás észleléséről van szó, amelyről a szakirodalom nem tesz említést. A kipreparált példány gyűjteményben lett elhelyezve. A közreműködéséért ez úton mondok köszönetet Dudás Miklósnak.

Endes Mihály

Japán fürj (*Coturnix japonica*) normális és óriástojása (Fotó: Endes M.)